

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LXIV. Differentia 8. Iure civili non debet compromitti cum iuramento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

LXIV.

DIFFERENTIA 2.

Iure civili non debet compromitti cum iuramento. I. Decernit Ius novum, C. de arb. Iure Canonico autem permiffum est cum Iuramento compromittere, c. Cum tempore, c. Ex parte, de arbitr. Bartol. 1.

I. Compromittere dicuntur, qui arbitri sententiæ statutos se hinc inde sub pœna promittunt, l. sed si, ff. de arb. Compromiffum est conventio, quâ arbitri sententiæ se obtemperaturos invicem sub pœna litigantes obligant, l. 1. & 2. C. de arb. Compromittere omnes possunt, qui legibus non prohibentur, l. Non distinguimus 32. §. Item, ff. de arb. & liberam honorum administrationem habent. Præterea de omnibus rebus controversis unâ, vel pluribus compromitti potest, l. de reb. 43. l. Ponnepinus 13. eod. quæ sunt facti, non juris, nisi ipsum quoque jus incertum sit. De rebus autem claris, ut transactis, juratis, iudicatis frustra fit compromiffum, l. Eleganter 23. ubi Glossa, & DD. ff. de condit. in deb. Wesenber. in C. l. 2. tit. 56.

II. His positis auct. citata, de iudicibus, quæ inserta est titulo Cod. de recept. arb. ita habet: Decernit Ius novum, nullum sic fieri posse arbitrium, ut cum Sacramenti religione iudicet, sed pœnam statuat, quâ præstitâ liceat à iudicatis recedere. Vbi Gortofr. Hodie arbitri non sunt eligendi cum iuramento, & si

electi fuerint, recedi potest ab eorum arbitrio. Novell. 82. c. 11. sancimus, de cætero nullum omnino fieri iudicem arbitralem, & cum iurisjurandi cautione iudicate, ne ex hoc in perjurium invitum incidant homines propter iudicum ignorantiam pejerare compulsi.

III. Contrarium Iure Canonico videtur definitum, nam in c. Cum tempore, fide datâ dicitur compromiffum factû. Ex quo Gloss colligit, iuramentum intervenisse, quo partes jurârini stare iudicio arbitri. Ad eandem formulam fide præstitâ in c. Ex parte annotatur, secundùm leges non esse jurandum partibus, sed pœnam apponi posse, quam, qui sententiæ arbitri non acquiescit, perfolvat. Nec interest, qualis sit pœna, certa, an incerta, an quantitas, an verò aliquid aliud, l. Non autem 28. ff. de arb. dummodò utrinque promittatur. V.

Tholo. l. 47. c. 39. Schneidevvin.

l. 4. Inst. tit. 6. §. Omnium,

Andr. Vallens. l. 1. tit.

43. §. 2.

* *